

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Η ΠΙΟ ΩΜΟΡΦΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Τι σὰς ἀρέσουν, ξανθές ή μελαχροινές ; Ποιά ή διάκρισις μεταξύ τών δύο. Τι είναι τό φιλι τής ξανθής και τι τής μελαχροινής ;

(Τελευταία, με την ανακήρυξη τής δίδοις Καρατζά ως ώραιότερας 'Ελληνίδος, άρχισαν εύρυτάτη συζήτησις διά τού τύπου, περί τού ποιός είναι ο αντιπροσωπευτικώτερος τύπος τής γυναικείας καλλονής.

'Επι τής ευκαιρίας αυτής δηοισιτεύομε κι' έμεις τήν παρακάτω έξαιρητικώς ενδιαφέρουσα σελίδα).

Κατά τόν Μάξ Ο' Ρέλλ, τόν περίφημο παρατηρητή τής γυναικείας όμορφιάς, ή ιδεώδης καλλονή για τους ζωγράφους είναι ή ξανθή.

'Η Εύα, ή 'Αφροδίτη, ή 'Ελένη τής Τροίας, όλες ή φημισμένες καλλονές τής άρχαίουττος και τής μυθολογίας παρουσιάζονται άπ' όλους άνεξαίρετως τους ζωγράφους ως ξανθές. Μόνον ή Κλεοπάτρα κατήρθε να ξεφύγη από τόν γενικό αυτόν κανόνα.

'Επίσης ή Νεραΐδες όλων τών λαϊκών μυθολογιών, ή 'Αμαθρουάδες και ή έξωτικώς νύρες τών βορείων λαών, παρουσιάζονται ως ξανθές.

Αίτια αυτού είναι ότι τό χρώμα τής ξανθής, ή οροδόλευκη επιδερμίδα τού προσώπου τής, τά φωτεινά γαλανά ή ύποκίνα μάτια τής είναι πράγματα πού ταιριάζουν πρό πάντων στις γυναίκες.

Γι' αυτό και ή ξανθή είναι ή κατ' έξοχην ώραιά γυναίκα !...

'Υπάρχουν και άνθρωποι οι όποιοι φρονοούν και διακηρύσσονται, ότι ή μὲν ξανθὴς μιλοῦν στή φαντασίᾳ, στήν καρδιά και στήν ψυχή, ή δὲ μελαχροινὴς στίς αισθήσεις.

'Επίσης οι ίδιοι φρονοούν ότι ή πρώτες είναι αισθηματικὴς, γλυκεῖες, μετριόφρονες, εὐπειθεῖς, άγγελικὴς, ἐνώ ή μελαχροινὴς είναι ισχυρογόνονες, δύστροπες, ευέξαπτες, περιπαθεῖς, ἐκδικητικὴς και τίς περισσότερο φερὲς διαβολικὴς.

Μ' αὐτοῦς συμφωνοῖ κι' ένα λαϊκό άγγλικό τραγούδι πού λέει :

Μ' έκαψε μιὰ μελαχροινὴ
ὄλο φωτιά και λαύρα,
και μιὰ ξανθὴ με δρόσισε,
ὡσαν τόν άγγελό μου νάβρα !

Πυρό έκείνης τό φιλι,
χαϊδι και γλύκα 'τούτης
πενήμο ήσαν ή άγκάλη τής μελαχροινής,
λουτρό σ' άφροῦς και σ' αἵρες τής ξανθούλας...

'Ο Μυσὸς όμως, όταν τόν ρώτησαν κάποτε για τό χρώμα τών γυναικῶν και τήν επίδρασή του στήν ψυχή του, απήντησε μελαχολικά :

— Κι' όμως εγὼ εγνώρισα μελαχροινές, πού ήσαν άγγελοι άληθινοί και γλυκύτατες ξανθές, πού ήσαν ο ίδιος ο διάβολος μετροφοβημένος !...

Οι κάτοικοι τής βορείου 'Αθβανίας πιστεύουν σα ή ξανθὴς γεννήθηκαν μερα και γι' αυτό ήπληρον όλα τής ήμέρας τά χαρίσματα, ἐνώ ή μελαχροινὴς γεννήθηκαν νύχτα και γι' αυτό προκίστηκαν με όλα τά κακά τού σκότους.

Τό περίεργο σχετικῶς είναι ότι και αυτές ή μελαχροινὴς γυναίκες θά προτιμοῦσαν να ήσαν ξανθές.

'Απόδειξις αυτού, ότι πολλὲς μελαχροινὴς βάφουν τά μαλλιά τους ξανθά, ἐνώ καμμιὰ ξανθὴ δὲν βρανε μαῦρα τά μαλλιά τής. 'Η μελαχροινὴ δινουν στά μαλλιά τους όλες τίς άποχρώσεις τού ξανθοῦ χρώματος... Τά βάφουν χρυσόξανθα, περ' ξανθα, καστανόξανθα, χρυθόξανθα...

Μονάκι μια κατ' έξαιρεση, τά βρανε πράσινα : 'Η περίφημος τραγωδὸς 'Ελεονώρα, ὅστεο' από ελιμνην άπαίτηρη τού μεγάλου 'Ιταλοῦ ποιητοῦ Γαβριήλ Ντ' Ανοέντιο !...

Στό θέατρο πάλι, όλες ή γυναίκες τού χοροῦ και ή μπαλαρίνες φοροῦν συνήθως ξανθὲς περούκες, όχι για άλλον λόγον, αλλά γιατί οι θεωνοτικοί τών θεάτρων πιστεύουν ότι φαίνονται θελτικώτερες στους θεατῶς ὡς ξανθὲς παρά ὡς μελαχροινὲς.

'Επίσης στά σύγγρονα θεατρικά οικογενειακά δράματα, ή ήρωίς πού ύποδύεται τό πρόσωπο τής άφελούς και παθητικῆς νέας είναι συνήθως ξανθὴ, ἐνώ ή τυχοδιώκτρια, ή ραδιοδρογος ήρωίς τού έργου είναι μελαχροινὴ.

Και οι ποιητὰι μεροληπτοῦν, ὅπως και οι ζωγράφοι, ὕπερ τών ξανθῶν.

'Ο 'Αφροδέος Μυσὸς έφαλλεν τήν φίλην του, πού ήτο ξανθὴ, «σαν τά στάχυα τού άγροῦ». 'Επίσης τού Πειραόρη τά συνένετα

ἀπυθύνοντο πρός τήν ξανθὴν και κινανόφθαλμον Λάορον.

Οι άρχαίοι 'Ελληνες ὄνομαζαν τίς ξανθὲς «κόρες τών θεῶν».

Κ' οι κάτοικοι τών νοτίων χωρῶν τίς ξανθὲς ίδιως θαυμάζουν, γιατί σπανίζουν στά μέρη τους.

'Ενα λαϊκό τραγούδακι τού Τυροῦλου λέγει σχετικῶς :

Θεὸ μου, Παντοδύναμε,
Κόριε τής ζωῆς μου,
σπλαχνίσου με και φύλαμε
ἀπ' τίς μελαχροινές.
να πάρω στή ζωῆ μου,
δῶσε μου οὐ μιὰ ξανθὴ,
πού νάν' καλή και ήσυχη,
σαν τά λουλούδια τού άγροῦ,
Κι' ἂν μοῦβραγες για σύντροφο,
σαν τού ήλιου τό χροῖ...

Μιὰ Σκελικὴ παροιμία λέει σχετικῶς τό εξής :

Μελαχροινὴ και γυφτισσα !... Θεὸς να σὲ γλυτῶνῃ !
Μὲ μιὰ ξανθὴ και ροδαλή πάντα να σ' άνταμώνῃ.

Κι' αὐτά τά λένε οι κατ' έξοχην μελαχροινὸι κάτοικοι τής Σκελίας.

***

Τά μεγάλα, ὀρειοπόλα κιννά μάτια, ή λευκα και άβρα έπιδερμίς, τά ὄμορφα χαμακτηριστικά, τό κομψό και εύλόγητο σῶμα — αυτά είναι τά προσόντα, πού κάνουν τήν ξανθὴ να φαίνεται ιδεώδης ὡς κόρη.

'Αλλά κατά τόν Μάξ — Ο' Ρέλλ, ὄπαρχοι και άλλη καλλονὴ, κοντά στήν ὀμορφιά τής ωραιάς κόρης και τής νέας, 'Υπάρχει ή καλλονὴ τής τελείας άνεπτυγμένης γυναικας, μεταξύ ήλικίας τών 30 και 40 ετών. Τό κάλλος ὅμως αὐτ', θά τό άπαντήσετε σπανίτερα στίς μελαχροινές ελευπιώτερο, πραγματικώτερο και διακριτέρο ἀπ' τίς ξανθές.

Και ο 'Ελληνικός λαὸς πιστεύει διαρκῶς, ότι «ή ξανθὴς χαλοῦνε πολύ γρήγορα».

Και ὅμως, κατά τόν Μάξ — Ο' Ρέλλ, πληθος άμέτρητο μελαχρονῶν γυναικῶν έγγρασε σὲ ήλικία 30 ετών, ἐνώ αντιθέτως πολλὲς ξανθές, σὲ ήλικία 40 ετών, διατηροῦσαν ὅλη τή λάμψη τής ὀμορφιάς των.

Ἔσπε, κανὼν δὲν ὑπάρχει στό ζήτημα τής ὀμορφιάς !

***

Μιὰ φράση ἐρώτησαν τό μακαρίτη Δηλιγιάννη, σ' ένα εύθυμο γέιμα, κατά τό ὅποιον γινόνταν συζήτησις για τήν γυναικεία ὀμορφιά, ποίος θά προτιμοῦσε, τίς ξανθὲς ή τίς μελαχροινές.

Και έκείνος απήντησε διαφοροῦμενα, ὅπως ἐσυνήθιζε, γιατί στό τραπέζι ήσαν ὄλων τών είδῶν και ὄλων τῶν... άποχρώσεων γυναικῶν :

— Μὲ ἐρωτῶτε ποίαν προτιμῶ εγὼ ; 'Αλλά πῶς είναι δυνατόν να σὰς άπαντήσω εἰς τοιαύτην ἐρώτησην και εἰς τοιαύτην... ήλικίαν !

***

Πιὸ διεθοδικῶς, σὲ παροιμία περίστασι, ήταν ὁ Δουμάς, ὁ ὁποῖος όταν ήρωτήθη για τίς ξανθὲς και τίς μελαχροινές, απήνησε :

— Και ποίος είναι έκείνος πού ήμπορει ν' άπαντήση κατηγορηματικῶς ; Τὸ έλαφοῦ, ξανθὸ Σωτῆρ εννε έξαιρουσην καρδι, αλλά και τό παχύ και δυνατό μαῖρο τής Βουργουνδίας είναι επίσης θαυμασίον ποτόν. Μ' ἀρέσουν και τό δυό.

***

'Αλλά ποία καλλονὴ ἀρέσει στόν 'Ελληνικό λαό ; 'Ενα λαϊκό τραγούδακι λέει :

Για μαῦρα μάτια χάνομεναι και για τά καταγάλανα
για γαλανό, πεθαίνο, οχιζῶ τῆ γῆς και μπαίνο !...

Παρά τίς θυσίες ὅμως αὐτὲς ὕπερ τών καταγάλανων ματιῶν, τά περισσότερο ἑλληνικά τραγούδια θυνοῦνε τά μαῦρα μάτια και τά γαμμένα φρύδια, ποῦνα μαῦρα σὲν τού κορακιου τό φτερό !

'Αντίρρησι έχουν οι Τουρκοί, οι ὁποῖοι σὲ μιὰ τους παροιμία λένε :

Μαῦρα μάτια και μαλλιά μαῦρη ζωῆ και νείατα.

Κ' οι Βούλγαροι οι ὁποῖοι λένε επίσης :

— «Μαῦρη κόσια (κοτσίδα), μαῦρη καρδιά, μαῦρα μάτια, μαῦρες σκέψεις !»

***

Στὲς Βορειοῦς χώρας, πολὺ σπάνια θά ίδῆ κανεὶς μιὰ ὄραια

ΕΝΑ ΠΕΡΙΕΡΓΟ ΣΚΙΤΣΟ

'Η Μίς 'Ελλάς ζωγραφισμένη από τόν ήσποτιον κ. 'Αγγελον Γιωταλῆν. Ὅμοιος βλεπετε τό σκίτσο αποτελείται από τά γούμματα - Καρατζά-Μίς 'Ελλάς.

ΓΙΑ ΝΑ ΠΕΡΝΑ Η ΟΡΑ

ΧΙΛΙΑ ΔΥΟ

Στην περιφέρεια Γκλούτσσεστερ της Άγγλιας βρίσκεται μία μικρή λιμνοθάλασσα, στην οποία ως τώρα δεν είχε δώσει κανένας εξαιρετική προσοχή. Η λίμνη όμως αυτή θα γίνει στο εξής θαλάσσιος ο δία την ύψηλη, και θα κάνει πλουσίους τους κατοίκους τών περὶ, χωρίς στά νερά της, που όπως ανέκαθεν τελειοεία. Γχεν μιά θαυματουργό ιδιότητα. Όλοις λούζεται ο' αυτά, έστω και αν είχε γέρος, τὸ δέμα του γίνεται άλιώς φρεσερό, ή σάρκες του δυναμόνου και εξαφανίζονται όλες ή ρυτίδες του, δυο πολλές κ' οσοδήποτε βαθιές κ' αν είχε !...

Πλήθος φυσιολόγων και χημικών συνέφερον κατάπιν αὐτοῦ στο Γκλούτσσεστερ γὰ να κάνουν αναλύσεις χημικές και να ίδουν τι συστατικά περιέχει τὸ θαυματουργό αὐτό νερό, τὸ ὅποιο δικαίως πρέπει να ὀνομασθῆ «Ελιζήσιο της Νεότητος».

Κοντά στά πετρελαιορυχεία Φάντζο της Τεχοσλοβακίας διεπαρήθη πρό δυο εβδομάδων ένα ἀποικιακό έγγλημα. Ένα βράδι, κοντά στά ἑρσοστάσια, βρέθηκε σκοτωμένος ένας εισπράκτωρ της εταιρείας ὀνοματι Βέντζελ Ζιρούτς, κ' ηλικίας 44 ἐτών. Οι δολοφόνι τὸν ἔλεγον πνίξει με σχοινί και τὸν ἔλεγον δέσει τὰ χέρια και τὰ πόδια.

Τὸ ἀπόγευμα, λίγο πρό της δολοφονίας του, ὁ Ζιρούτς είχε εξαργυρώσει στην Τράπεζα ένα τσέκ της ἐπιχείρησας 140.000 τεχοσλοβακικών κορονών, ἀπ' τις ὅσους δὲ βρέθηκε οὔτε πεντάρα ἀπάνω του.

Όλη ή χωροφυλακή τὸν περὶ κινήτοποιήθηκε ἀμέσως μετὸ τὸ έγγλημα, χωρίς όμως να κατορθώσει να πάσει τὸς δολοφόνους. Ξαφικά όμως ὁ διευθυντής της Αστυνομίας ἔστειλε και συνέλαβε τή γυναίκα του δολοφονηθέντος, τήν κόρη του ηλικίας 18 ἐτών και τὸν ἀραβαναστακὸ της.

Τι στοιχεία είχε ἐναντίον τους ή Αστυνομία γὰ να τους συλλάβη; Ἀγνωστον. Τὸ βράσιον εἶπε ότι μετὰ τή σύλληψη, ή κόρη του δολοφονηθέντος ὁμολόγησε ότι παρὸν αὐτὴ μετὸ τή μητέρα της; και τὸν ἀραβαναστακὸ της ἔλεγον σκοτώσει τὸ δυστυχῆ πατέρα της...κατόπιν ὁμοδείξεως του ίδιου !...

Ὁ Βέντζελ Ζιρούτς, όταν διεαχθῆς να πάη στην Τράπεζα γὰ να εισπράξῃ τις 140 χιλιάδες κορονών, πέρασε πρώτα ἀπ' τὸ σπίτι του. Ἐκεῖ συννενοήθηκε μετὸ τή γυναίκα του, τήν κόρη του και τὸ γαμβρό του, τὸς ὁποίους συμβούλεψε να τὸν περιμένουν μετὸ τήν ἔξοδό του ἀπ' τήν Τράπεζα ὁ ένα ἀπόμερο μέρος, ἐφοδιασμένοι με σχοινιά. Ἐκεῖ—τὸς εἶπε—θὰ τὸν ἔδειναν τὰ χέρια και τὰ πόδια, θὰ τὸν περνοῦσαν κ' ένα σχοινί στο λαιμό, γὰ να φανῆ ότι τὸν συνέλαβαν με μηχανικὸ λάσσο, και θὰ τὸν ἔφεραν ὅλα τὰ λεφτά. Ὅταν ἔπειτα θὰ τὸν ἔβρισκαν ἔτσι δεμένο, αὐτὸς θὰ ἔλεγε πὸς τὸν λήστευσαν ἀγνωστοι τὸς ὁποίους δὲν είχε κατορθώσει ν' ἀναγνωρίσῃ. Ἐτσι θὰ κρατοῦσε τις 140 χιλ. και θὰ γινότανε πλούσιος.

Τὸ σχέδιό του ἐρημόσθη, όπως τὸ είχε κανονίσει με μιά μικρή όμως και ουσιαστικὴ διαφορά. Οἱ συνεργοι του, οἱ ὁποιοὶ δὲν ἔλεγον συνειδητοὶ σὲ δολοφονίες, οὔτε ἔλεγον ἐξασηθεῖ να χρησιμοποιοῦν τὸ λάσσο, όταν τὸν τῆρασαν τὸν λαιμό, ταραγμένοι ἀπ' τή συγκίνησή τους, τὸ ἔορξαν περισσότερο ἀπ' ὅτι ἔπρεπε και τὸν ἐπνίξαν !... Φυσικά, ἔπειτα ἀπ' ὅτι συνέβη, δὲν μπορούσαν να ὁμολογήσουν τὸ έγγλημά τους.

Ἡ κόρη του όμως, ή ὁποία ἔφερε βαρειά στη συνεῖση της τὸ ὅτι σκότωσε μετὰ τὰ χέρια της τὸν ἴδιο τὸν πατέρα της, τὰ μαρτύρησε ὅλα.

γυναίκα μετὰ τὸν ἐργατικὸν τάσεων. Εἶνε ὅλες μαρμαίνες και ρυτιδωμένες, και δὲν ἔχουν ἑξιόλο ἔκφραση. Εἶνε δὲ ξαντὲς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον.

Ἀντιθέτως στις Χῶρες τὸν μελαγχρόνιον γυναικὸν και ἰδίως στην Ἴταλία και τήν Ἰσπανία βλέπεται ἀνθοκόλλισες και ὀμορφώλισες, που νομίζετε πὸς βγήκαν ἀπὸ εἰκόνας τοῦ Ραφαήλ και τοῦ Μουρῖλλο.

Αὐτὸ σημαίνει ότι ή μελαγχρόνη ὀμορφιά βασταίει περισσότερο και στη στέφρα και στα χέρια !

Όταν μιά φορά, σὲ κάποια φιλική συγκέντρωση στην Κρήτη, ὑπεβλήθη ή ἴδια ἐρώτησις στο Βενιζέλο, ἀπήνητησε :

—Περισσότερο ἀπὸ ὅλες μοῦ ἔφερε ή...γυναίκα μου ! Κι' είχε πράγματι μιά μεγάλη εἰκόνα της, ἔπάνω ἀπὸ τὸ γραφεῖο του.

Κι' όταν, σὲ στιγμὲς ἐλεύθερες ἀπὸ πολιτικὲς σκοποῦρες, ἠρωτήθη σχετικῶς και ὁ μακαριότης ὁ Γούναρης ἀπήνητησε :

— Γὰ μὲνα τὸ καλύτερο θηλυκὸ μετὸ ὁποῖον πρέπει να συνδέεται ὁ πολιτικὸς, εἶνε ή...ἀγαμία !

Ο ΕΙΔΙΚΟΣ

ΤΑ ΠΑΡΑΔΟΞΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΕΝΑΣ ΝΕΟΣ ΙΩΝΑΣ

Ἡ φαλαινοθηρία «Ἀστὴρ της Ἀνατολῆς». Τὸ κυνήγι της φάλανας. Μιά βάρκα ἀναπεδουρίζεται και ἕνας ναύτης γίνεται ἀφαντς. Στὸ στομάχι του κήτους. Ἡ ἀπροσδόκητη ἀνακάλυψις. Ἡ ἀπίστευτη περιπέτεια του ναῦτου Τζαίημς. Πὸς τήν διηγείται ὁ ἴδιος. κ.τ.λ.

Περί τὰ τέλη του 1891, ή ἀγγλική φαλαινοθηρία «Ἀστὴρ της Ἀνατολῆς» ἔπλεε κοντά στά νησιά Φάληταν του Ἀτλαντικοῦ, ψάγοντας γὰ φάλαινες. Εἶχε καμμιὰ δεκαπενταετία ἡμέρες που ἔπλεε στά νερά ἐκεῖνα, χωρίς να συναντήσῃ οὔτε ἴχθος φαλαίνης όταν, ξαφνικά, ένα ἀπόγευμα, ὁ ναύτης που φρονόσσε στην πρῶρα εἰδοποίησε πὸς είχε φανῆ μιά φάλαινα, σὲ ἀπόστασι τριῶν μιλίων ἀπ' τὸ καράβι.

Ἀμέσως ὁ πλοίαρχος διέταξε να κατεβάσουν στη θάλασσα δυὸ βάρκες με δυὸ ναῦτες στην καθένα και να τραβήξουν κατευθίναν πρὸς τὸ θαλάσσιον κήτος. Ἐπρόκειτο πράγματι μιά φάλαινα εξαιρετικῶς μεγέθους. Ἡ δυὸ βάρκες τήν διπλάσαν ἀμέσως και οἱ ναῦτες τὸς ἄρχισαν να εἰχνοῦν κατάνω της τὰ καμάκια τους.

Ἐπειτα ἀπὸ ἀρκετὲς ἀνεπιτυχῆς καμακιές, ένας ναύτης τήν πέτυχε ἐπιτέλους μετὸ τὰ καμάκι του και τήν ἐπλήρωσε θανάσιμα: Τότε οἱ δυὸ βάρκες πλησίασαν ἀκόμη περισσότερο τὸ κήτος και οἱ ναῦτες ἄρχισαν να τὸ χτυποῦν ἀπὸ κοντὰ μετὰ τὰ καμάκια τους γὰ να τὸ ἀποτελεύσωσιν. Ἡ φάλαινα όμως τότε ὀρθώθηκε ἄρρα και ἀισθάναται τὸς πληγὸς της πρότης πληγῆς της και ἐξαγομαμένη χτύπησε με τήν οὐρά της τὰ νερά με τέτοια δύναμη που ἄνοιξε μιά ὀλόκληρη ἄβυσσο πῶς της. Μετὸ χτύπημα αὐτὸ ή μιά βάρκα ἀναποδογυρίστηκε και οἱ δυὸ ναῦτες της βρέθηκαν μέσῃ στη θάλασσα. Ὁ ένας ἀπ' τὸς δυὸ πνίχθηκε σκεδὸν ἀμέσως. Ὁ ἄλλος όμως, που τὸν ἔλεγον Τζαίημς Μπάρτλεϋ, ἔγινε ἀφαντς.

Οἱ ναῦτες της ἄλλης βάρκας που δὲν μπορούσαν φυσικά να γάχουν ἐπ' ἄπειρο μέσῃ στὸν ἀέρανο ὠκεανὸ γὰ να βροῦν τὸ χαμένο σύντροφό τους, ἔδεισαν τήν φάλαινα ἀφού τήν ἀποτελεύσωσαν, με δυνατὰ παλαμάρια στη βάρκα τους και σιγά - σιγά τήν τραβήξαν πρὸς τήν φαλαινοθηρεία.

Ἐκεῖ οἱ ἀνδρες του πληρώματος μετὰ τὰ εἰδικὰ μαχαίρια και τ' ἄλλα συνεργὰ τους ἄρχισαν να τήν κομματιάζουν. Δούλεσαν ἔτσι ὅλο τὸ ἀπόγευμα και τὸ περισσότερο μέρος της νύχτας. Ἐπειτα ἔδεισαν τήν φάλαινα στὰ πλεῖρα του πλοίου και πήγαν να κομψθοῦν, ἀφού ἄφησαν στὸ κατάρωμα τή συνειθισμένη βάρδια γὰ να ἐπιβλέπῃ τήν πορεία του πλοίου.

Τὴν ἄλλη μέρα, όταν ἐξημέρωσε, τὸ πλήρωμα του ἱστιοφόρου ἄρχισε πάλι τή δουλειά του. Σχεχόνσε ἀπ' τὸ ὑπόλοιπο ὄσμα του κήτους τὸ στομάχι του και τὸ τραβήξε πρὸς τὰ ἔπάνω γὰ να τὸ ἀνεβάσῃ στὸ κατάρωμα.

Ἀλλά, μόλις τὸ ἀπόθεσαν στὸ κατάρωμα, οἱ ναῦτες ἔβδαν κατάπληκτοι, ότι μέσα στὸ στομάχι, ἔπληξε ένας περιεργὸς ὄγκος...

Μὲ δικαιολογημένη λοιπὸν περιέργεια οἱ ναῦτες ἄρχισαν να τὸ κόβουν με προσοχή και τότε βρήκαν μέσα ποῖον νομίζετε; Τὸν Τζαίημς Μπάρτλεϋ, τὸν συνάδελφό τους που είχε εξαφανισθῆ τὴν προηγουμένη μέρα μετὸ ἀναποδογύρισμα της βάρκας !

Τὸν ξάπλωσαν ἀμέσως στὸ κατάρωμα και εἰχνοῦσαν ἀπὸ πάνω του ἄφθονο θαλασσινὸ νερό, τὸν ἔφεραν στις αἰθήσεις του.

Ὁ ἄτυχος αὐτὸς ναύτης ἔμεινε δυὸ ὀλόκληρες βδομάδες στὸ κρεβάτι ἀρρωστος βαρειά, παλευώντας μετὰ τὸ ζῶης και θανάτου.

Τὴν τρίτη τέλος βδομάδα ή κατάσταση του ἄρχισε να καλύτερεῖται και ἔπειτα ἀπὸ λίγες μέρες ἔγινε τελείως καλά. Ἐν τῷ μεταξύ ὁ «Ἀστὴρ της Ἀνατολῆς» είχε ξεαναγορίσῃ στην Ἄγγλια, όπου ή παρόξενη κ' ἀπίστευτη περιπέτεια του Μπάρτλεϋ ἐπρωξέθηκε πάταγο. Πολλοὶ ἀπ' τὸς μεγαλύτερους ματρώους και φυσιολόγους της Ἀγγλίας ἔφεραν να τὸν ἴδουν και να τὸν ρωτήσουν γὰ τις λεπτομέρειες της περιπέτειάς του και της ζωῆς του μέσα στὸ στομάχι του τρομεροῦ κήτους.

Ὁ Μπάρτλεϋ τὸς διηγῆθηκε πὸς μόλις βρέθηκε μέσῃ στὸ στομάχι της φάλαινας κατάλαβε ἀμέσως που βρισκόταν και αἰσθάνθηκε τόσο μεγάλον φόβο ὅστε λιποθύμησε. Ἐν τούτοις, και μέσῃ στὴ λιποθυμία του ἐκείνη, ἀνέπνεε κανονικά και δὲν ἐνοῦσθε καμμιὰ ἔλλειψη αἵματος. Θὰ μπορούσε να ζήσει ἐκεῖ ὅπου να ἔξανθῆ τὴν τελείως ἀπ' τήν πείνα.

Όταν ἀναποδογυρίστηκε ή βάρκα, εἶπε, σκεδὸν ἀμέσως κατάλαβε πὸς ἔμπαινε σὲ κάποια στοά με μαλακά σχετικῶς τοιχώματα, στην ὁποία βασιλευσε γύρω μου, και που δὲν μπορούσα να καταλάβω τί ἦταν και να με σπρώχνῃ διαρκῶς πρὸς τὰ κάτω, ὡς ὅπου δὲν ἔπληξε πεία μέρος γὰ να μὲ κροχῶσῃ. Τότε ἄπλωσα τὰ χέρια μου κ' ἔπιασα μιά οὐσία μαλακή. Κατάλαβα ἀμέσως πὸς βρισκόμουν στην κοιλιά της φάλαινας και λιποθύμησα...

